09/10/2019

Το Παλαιοχώρι τίμησε την Προστάτιδά του

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ιερισσού, Αγίου Όρους και Αρδαμερίου

Την Κυριακή Γ΄Λουκᾶ, 6η Ὀκτωβρίου, διάλεξε τό Παναγιοσκέπαστο Παλαιοχώρι νά τιμήση στόν περικαλλῆ Ἱερό Ναό τῶν Ταξιαρχῶν, τήν Προστάτιδά του Κυρία Θεοτόκο τήν Γοργοϋπήκοο πού λαμπρύνει καί θησαυρίζεται στήν μεγαλώνυμο Μονή Δοχειαρίου Ἁγίου Ὄρους. Νά σημειωθῆ ὅτι ἡ περίπυστος αὐτή Ἱερά Εἰκόνα εἶναι ἔργο τοῦ ἐξαιρέτου Ἁγιογράφου καί μεγάλου Ἀσκητοῦ Γεωργίου Χατζηγιώργη, ὁ ὁποῖος ζῶν μονοχίτων καί ἀνυπόδητος, ἱστόρησε τό 1864 τήν Ἁγία Εἰκόνα, κατόπιν παραγγελίας κατοίκου τῆς Κωμοπόλεως ἐπονομαζομένου Μαυρουδῆ, ὡς εὐχαριστήριο γιά θαυματουργική ἐπέμβαση τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων στό πρόσωπό του. Ἡ δέ Ἐνορία περιέβαλε τή σεπτή Εἰκόνα μέ ἐξαίρετης τέχνης “πουκάμισο”, τιμῶντας την μέ πολλά ἀναθήματα καί τάματα.

Τόν ὅλων Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. ΘΕΟΚΛΗΤΟΣ.

Ὁλόκληρο τό Παλαιοχώρι καί ἰδίως νέοι ἀνθρωποι μέ τά παιδάκια τους στήν ἀγκαλιά προσῆλθαν στή γιορτή, μέ ἐπικεφαλῆς τόν Ἀντιδήμαρχο κ. Νικόλαο Αὐγερινό, τόν Πρόεδρο τοῦ Τοπικοῦ Συμβουλίου κ. Γρηγόριο Κατσιρμᾶ καί τή Δημοτική Σύμβουλο κα Ἑλένη Στυλιανοῦ-Καραντώνα.

Ὁ Σεβασμιώτατος στό κήρυγμά του προχώρησε σέ μικρό ἐγκώμιο τῆς Κυρίας τῶν Ἀγγέλων καί ἀνέλυσε θεολογικά καί πρακτικά τήν Εὐαγγελική Περικοπή τοῦ Λουκᾶ (Λουκ., ζ΄11-16), τήν ἀναφερομένη στήν ἀπό μέρους τοῦ Κυρίου μας Ἀνάσταση τοῦ υἱοῦ τῆς χήρας τῆς Ναΐν καί μάλιστα μέ θεματική πρόταση τά φοβερά λόγια τοῦ Ἰησοῦ πρός τή θρηνωδοῦσα μάνα: «Καί εἶπεν αὐτῇ, μή κλαῖε» (Λουκ. ζ΄,13), «Ἐκραξε γοερά καί τῆς εἶπε, μήν κλαῖς γυναίκα»! Τό θέμα, λοιπόν, ὁ θάνατος γιά τήν ἀνθρώπινη ὑπόσταση.

Μέ γλαφυρότητα ὁ Δεσπότης, κάνοντας ἀναφορά στόν ἀείμνηστο Κωνσταντῖνο Κούρκουλα, ἀνέφερε ὅτι μπροστά ἀπό τόν νεκρό νέο τῆς Ναΐν ἡ Σφίγγα τοῦ θανάτου ὑπεκλήθη στή θεανδρική προσωπικότητα τοῦ Χριστοῦ μας καί ἀναγκάστηκε νά διακόψη τή σιωπή της καί νά λύση τό αἴνιγμα τοῦ θανάτου. Τό φέρετρο, λοιπόν, εἶπε καί ἀπέδειξε ὁ Ἰησοῦς μέ τήν Ἀνάσταση τοῦ παιδιοῦ, δέν εἶναι παρά βομβύκι, ἀπό τό ὁποῖο θά φτερουργήση αὐριο ἡ χρυσόφτερη χρυσαλλίδα τῆς ζωῆς. Ἡ δέ πλάκα τοῦ τάφου δέν εἶναι βράχος, πάνω στόν ὁποῖο θά συντριβοῦν ὅλα τά ἀνθρώπινα ὄνειρα, οἱ παλμοί, τά σχέδια, οἱ ἐπιδιώξεις, ἀλλά τέρμα καί ἀφετηρία μαζί!

Ὁ ὁμιλητής συνέχισε διευκρινίζοντας ὅτι «ὁ Θεός θάνατον οὐκ ἐποίησεν, οὐδέ τέρπεται ἐπ’ ἀπωλείᾳ ζώντων», «δέν εἶναι ὁ Θεός πού ἔκανε τόν θάνατο, οὔτε καί εὐχαριστιέται γιά τόν ὄλεθρο τῶν ἀνθρώπων» (Σοφ. Σολ. α΄,13), ἀλλά Ἐκεῖνος δημιούργησε τόν ἄνθρωπο γιά νά ὑπάρχη παντοτινά, ὄχι «εἰς τό ἀποθανεῖν», ἀλλά «εἰς τό εἶναι»! Καί τοῦτο γιατί ἡ Ἁγία Γραφή μᾶς βεβαιώνει: «Ἔκτισε γάρ εἰς τό εἶναι τά πάντα καί σωτήριοι αἱ γενέσις τοῦ κόσμου, καί οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου οὔτε ᾅδου βασίλειον ἐπί γῆς», «Ὁ Θεός δημιούργησε τά πάντα γιά νά ὑπάρχουν. Ἀπ’ ἀρχῆς ἔχτισε τά σύμπαντα, γιά νά ζοῦν καί νά διασώζωνται ἀπό κάθε καταστροφή. Δέν ὑπῆρχε σ’αὐτά τό δηλητήριο τοῦ ὀλέθρου καί τῆς καταστροφῆς· οὔτε τό βασίλειο τοῦ ἅδη εἶχε ἐνθρονιστῆ ἐπί τῆς γῆς» (Σοφ. Σολ. α΄,14).!

Καί κατέληξε ὁ Σεβασμιώτατος: «Γιά τόν ἄνθρωπο ὁ θάνατος εἶναι ψεγάδι, “βλάβη” τοῦ κόσμου, εἶναι ὁ μισθός, μέ τόν ὁποῖο ἡ ἁμαρτία πληρώνει τούς δούλους της (Ρωμ. στ΄, 23). Θάνατος, λοιπόν, εἶναι κυρίως ὁ χωρισμός ἀπό τόν Θεό, καί κεντρί τοῦ θανάτου εἶναι ἡ ἁμαρτία, κατά τόν Ὅσιο Μάξιμο τόν Ὁμολογητή! Καλύτερα ὁ Ἅγιος Συμεών ὁ Νέος Θεολόγος θά μᾶς διδάξη: “Θάνατος εἶναι ἡ χωρίς Χριστό ζωή”! Μ’ ἄλλα λόγια, ἡ λυδία λίθος τῆς μετατροπῆς τοῦ θανάτου σέ ζωή λέγεται Χριστός καί ἀπόδειξη ἐπί τῆς γῆς ὁ Πανάγιος Τάφος Του»!
Μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐπακολούθησε λιτάνευση τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς Παναγίας τῆς Γοργοϋπηκόου ἀνά τήν Κωμοπόλη τοῦ Παλαιοχωρίου, μέ ἐπιστροφή στόν Ναό τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν, τοῦ ὁποίου τήν ἐξωτερική πέτρινη τοιχοποιΐα, μέ ἐκκίνηση ἀπό τήν πλευρά τοῦ Ἱεροῦ, ἀναπαλαιώνει ὑποδειγματικά καί παραδοσιακά ὁ π. Ἰγνάτιος.

ΩΤΩΝ - Γ